

projecte:
*Escoltar, llegir
i actuar*

Això no... m'agrada!

de: Cristina Cosials

**Versió:
per escoltar**

AIXÒ NO M'AGRADA...!

NARRADOR/A
MARE
GERARD (germà gran)
JOSEP
AMIC 1
AMIC 2
TIETA AURORA
FOLLET 1
FOLLET 2
MARE BRUIXOTA
MESTRE BRUIXOT
FILL BRUIXOT 1
FILL BRUIXOT 2

ESCENA 1:

NARRADOR: Aquesta és la història d'en Josep, un nen molt mal menjador a qui no li agradava res de res.

NARRADOR: Els seus pares ho havien intentat de totes les maneres, però ell sempre hi trobava alguna pega.

NARRADOR: Aquell dia, la mare havia estat cuinant moltes coses bones per celebrar l'aniversari d'en Josep.

MARE: Mireu quin plat de lleties amb xoricet ha preparat la mare.

JOSEP: A mi no m'agraden les lleties!

GERARD: Estan molt bones, germanet!

MARE: Ai...!

MARE: Bé, si no vols lleties, t'he preparat una truita de carxofes. Mira que bona m'ha sortit, Josepet.

JOSEP: Jo no vull carxofes... Ecs...!

GERARD: No cal que insisteixis, mare! És un desagraït.

MARE: Però alguna cosa has de dinar, Josep. I una mica de pa amb pernil?

JOSEP: No, no i no. No m'agrada res de tot això!

MARE: Bé, ja menjaràs aquesta tarda, a la teva festa.

JOSEP: Quan arribaran els meus amics?

GERARD: A les sis de la tarda, germanet.

MARE: A més, aquest any ve la tieta Aurora. M'ha dit que porta un regal molt especial per a tu, Josep.

JOSEP: Quin regal?!

MARE: No ho sé. Diu que és una sorpresa.

JOSEP: Bah... No m'agraden les sorpreses.

MARE: Buf...! Quina paciència!

ESCENA 2:

NARRADOR: Finalment van arribar les 6 de la tarda. Tot estava a punt per a la celebració.

GERARD: Ja hi vaig jo!

GERARD: Hola.

AMICS: Hola, que hi és, en Josep?

GERARD: Josep, han arribat els teus amics. Passeu, passeu!

AMIC 1: Hola, Josep. Felicitats! Aquí tens el teu regal, ens ha costat molt de trobar.

AMIC 2: Era l'últim que quedava a la llibreria.

JOSEP: “Els misteris del castell negre”. Vaja, m'hauria agradat més algun joc per a la “play”.

AMIC 1: Noi, això costa molts diners. Ets un desagraït.

GERARD: No t'enfadis. Ja saps com és el Josep.

AMIC 2: Però no cal que ho digui d'aquesta manera.

JOSEP: Doncs si no t'agrada ja pots marxar.

AMIC 2: Doncs si marxa ell, jo també me'n vaig.

AMIC 1: Au, aquí et quedes! I m'emporto el regal.

JOSEP: A mi m'és igual!

GERARD: Ja estàs content, Josep?

JOSEP: No els necessito per a res!

GERARD: Si tractes així els amics, et quedaràs més sol que un mussol!

MARE: Atenció! Atenció! Porto el pastís!

GERARD: No cal, mare.

MARE: Però on són els teus amics?

JOSEP: Els he fet fora.

MARE: Et porten un regalet i els fas fora?

JOSEP: Era un llibre. Ja saben que no m'agrada llegir.

MARE: Ai, ai, ai... Què en farem de tu?

GERARD: Mira què has aconseguit, fer enfadar la mare!

GERARD: La tieta Aurora!

AURORA: Hola Gerard! Per molts anys, Josep!

AURORA: On anaven aquells nens tan de pressa?

GERARD: El Josep els ha fet fora perquè no li ha agradat el regal.

JOSEP: Això no és veritat. Què m'has portat, tieta Aurora?

AURORA: Una cosa molt especial. Has d'anar en compte perquè, si no la tractes bé, et pot portar molts problemes.

JOSEP: Sí, sí, sí...

AURORA: Josep, jo t'he avisat. Tot el que et passi t'ho hauràs buscat tu solet. On és la mare?

GERARD: És a la cuina. T'acompanyo.

NARRADOR: El Josep es va quedar mirant el regal. Li despertava molta curiositat. Tanta, que el va obrir immediatament.

NARRADOR: Oh, sorpresa! La capsula era buida! Llavors, molt enfadat, va llençar-la contra la paret.

ESCENA 3:

NARRADOR: De sobte, es van sentir les veus d'uns follets que estaven molt enfadats.

FOLLET 1: Serà possible?

FOLLET 2: M'he fet mal al nas! Grrr...!

FOLLET 1: Qui ha estat el poca-solta que ens ha llençat per terra?

FOLLET 2: On som? Qui és aquest nen?

FOLLET 1: Ah, jo et conec! Tu ets l'impertinent a qui no li agrada res.

FOLLET 2: Ni els regals dels seus amics...

FOLLET 1: Ni els menjars de la seva mare...

FOLLET 2: Ni el regal de la seva tieta.

JOSEP: No us penseu que em feu por... Borinots!

FOLLETS: Ah, no? Doncs ara veuràs!

NARRADOR: Els follets se'l van emportar molt lluny... Al país de les Bruixes i els Bruixots! Durant aquest viatge, els Follets, que tenien poders màgics, van decidir treure-li la veu a en Josep, ja que només parlava per dir coses desagradables.

JOSEP: Mmmmmm....

FOLLET 1: T'hem portat al país de les Bruixes i els Bruixots!

JOSEP: Nnnnn...

FOLLET 2: I et quedaràs amb nosaltres fins que sàpigues dir...

FOLLET 1: Un... Que bo que està!

FOLLET 2: Dos... Moltes gràcies!

FOLLET 1: Tres... Perdona'm, si us plau!

FOLLET 2: I ara...

FOLLETS: "Aquí te quedas, chaval"!! Adéu!

NARRADOR: Així va ser com en Josep va aterrar a casa de la Bruixa Ganàpia. Era una dona molt pràctica i no estava per romanços.

ESCENA 4:

MARE BRUIXOTA: Nens, afanyeu-vos que fareu tard a l'escola!

MARE BRUIXOTA: Aquí teniu uns entrepans de serp verinosa sucada amb babes de llimac pudent.

FILLS BRUIXOTS: Mmmm... Boníssim!

MARE BRUIXOTA: Un per a tu, un per a tu, i un per a aquest nen que m'han dit que es diu Josep.

JOSEP: Nnnnnnn!

FILL BRUIXOT 1: Mare, aquest nen mou el cap d'un costat a l'altre. Què vol dir?

MARE BRUIXOTA: Penso que al Josep no li agraden aquests entrepans.

FILL BRUIXOT 2: Que llepafils! Estan molt bons!

MARE BRUIXOTA: Doncs, si no en vol, ja dinarà a l'escola. Au, nens, no feu tard.

FILL BRUIXOT 1: Anem, Josep.

FILL BRUIXOT 2: Adéu mare.

NARRADOR: Tots junts van marxar cap a l'escola. Com que en Josep no podia parlar, no es podia queixar. Un cop van arribar a l'escola, els va rebre el mestre... que també era un Bruixot.

ESCENA 5:

MESTRE BRUIXOT: Bon dia, nens! Espero que avui trebal·leu molt. Repassarem els darrers trucs de màgia per a l'examen. Veig que tenim un alumne nou. Bon dia!

FILL BRUIXOT 1: Es diu Josep i no parla, mestre!

FILL BRUIXOT 2: I no li agraden els nostres entrepans!

FILL BRUIXOT 1: Només sap fer cares de fàstic!

MESTRE BRUIXOT: Dons ja li vindrà la gana a l'hora de dinar. Ara, seguiu-me. Anirem al bosc a collir cues de rata.

ESCENA 6:

NARRADOR: El Josep va fer mala cara tot el matí. Tot l'avorria i no podia parlar amb ningú. A l'hora de dinar tenia tanta gana que no podia esperar gaire estona més.

MESTRE BRUIXOT: Nens, poseu-vos en filera que us donaré els vostres plats. Avui què us ve de gust?

FILL BRUIXOT 1: Jo... vull sopa de mocs de drac.

FILL BRUIXOT 2: Jo... rossejat de pèls de rat-penat.

FILL BRUIXOT 1: I de postres, volem gelat de babes!

MESTRE BRUIXOT: Ara que hi penso, vosaltres esteu castigats.) Tu menjaràs espaguetis a la carbonara.

FILL BRUIXOT 1: No, si us plau...!

MESTRE BRUIXOT: I tu lleties amb xoricet.

FILL BRUIXOT 2: No sé si m'ho podré empassar... Si us plau, mestre...!

MESTRE BRUIXOT: Prou! No feu aquesta cara... I tu, Josep? Què vols per dinar? No dius res?

NARRADOR: I com que el Josep no podia dir res, va assenyalar el plat d'espaguetis.

JOSEP: Mmmmm!

MESTRE BRUIXOT: No, home no Josep. Tu no estàs castigat! No cal que triïs espaguetis. Jo et suggereixo unes ungles brutes de gegant arrebossades...

NARRADOR: Quan el Josep va veure les ungles brutes de gegant, plorant, va arrencar a córrer esperitat.

NARRADOR: Un cop sol, atemorit i desorientat, en Josep va tornar a rebre la visita dels follets.

ESCENA 7:

FOLLET 1: Calma't, Josep. Ja veus que aquí, fem les coses d'una altra manera.

FOLLET 2: Però hi ha una cosa que és igual que a casa teva: les paraules màgiques.

FOLLET 1: Les recordes?

JOSEP: Mmmmm.... Perdona'm... si us plau!

FOLLET 1: Això ja m'agrada més. I si ara fem aparèixer una truita de carxofes, què diries?

JOSEP: Que bona que està!

FOLLET 2: I si et digués que et portem a casa?

JOSEP: Moltes gràcies, follets!

FOLLETS: Ara sí.

FOLLET 1: Penso que ja és l'hora de portar el Josep a casa seva.

FOLLET 2: Sí, anem.

NARRADOR: Tots junts van emprendre el viatge de tornada a casa. En Josep va mirar al seu voltant i es va adonar que ningú l'havia trobat a faltar. Semblava que no hagués passat el temps.

ESCENA 8:

FOLLET 2: Ja hem arribat!

FOLLET 1: Ara tens l'oportunitat de fer les coses d'una altra manera.

JOSEP: I tant que ho faré!

FOLLET 2: Ara hem de marxar.

FOLLET 1: Gaudeix del teu aniversari.

JOSEP: Bon viatge de tornada, amics i gràcies per tot!

MARE: I doncs, Josep, t'ha agradat el regal de la tieta Aurora?

JOSEP: I tant!

AURORA: L'has cuidat bé?

JOSEP: M'ha caigut un cop a terra... però t'asseguro que no em tornarà a passar.

GERARD: Josep, fas més bona cara! Sembles més content!

AURORA: Llàstima de pastís que ningú es menjarà.

JOSEP: Com que no, me'l menjaré jo ara mateix!

MARE I GERARD: Carai, què li ha passat al Josep?

AURORA: Coses de follets!

NARRADOR: Gràcies al regal màgic de la tieta Aurora, el Josep no va tornar a ser mai més un nen malcarat i va saber apreciar els plats que la seva mare li preparava. I si tens un germà, o una cosina, o un amic que es comporti com el Josep, explica-li aquesta història.

TELÓ

